

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1181742/5

בבית הדין הרבני האזורי ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד, הרב מאיר קאהן, הרב יעקב מ' שטיינהויז

התובעת: פלונית (ע"י ב"כ טו"ר זיו ברקוביץ וטו"ר צבי גלר עו"ד יהושע שוירץ)
נגד
הנתבע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד אתי גוהר)

הנדון: חיוב השבת ילדים למקום מגוריהם הקודם לאחר שהועברו שלא ברשות

החלטה

בפנינו בקשת אב להשבת ילדי הצדדים למקום מגוריהם הקודם במ'.

ראשית נזכיר – הצדדים התגוררו עם ששת ילדיהם במ', והאם עברה לפני מספר חודשים דירה עם הילדים לב', ללא קבלת אישור בית הדין לכך.

מעבר האם לעיר אחרת – שלא באישור בית הדין

בעניין זה נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום ז' באב תשע"ט (8.8.19) לאור בקשת האב למנוע מהאם את המעבר לב':

בקשת האב נקראה.

תועבר לתגובת האם עד ליום שני י"א באב תשע"ט (12.8.19) בשעה 10.00 בבוקר.

בשלב זה ועד למתן החלטה אחרת, בית דין לא מאשר מעבר הילדים לאזור מגורים שונה ואינו מאשר רישום הילדים למוסדות חינוך אחרים ללא קבלת הסכמת האב או גורם שיפוטי מוסמך, וכל שכן לאור האמור בסעיף 18 (א) לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, כי בכל ענין הנתון לאפוטרופסותם, חייבים שני ההורים לפעול תוך הסכמה.

התקבלה תגובת האם שהיא כבר עברה לב', ולאור זאת, ובשל הדיון שהיה קבוע בתיק, נרשם בהחלטת בית הדין מיום י"ג באב תשע"ט (14.8.19):

תגובת האישה נקראה.

לאחר העיון בבקשה ובתגובה, ולאור המרחק הסביר שבין הבתים, בשלב זה בית הדין אינו מוצא מקום להתערב.

קבוע מועד בתיק.

כמובן שאין באמור אישור מאת בית הדין למעבר האם לב', אלא רק הודעה, שלאור העובדה שהאם כבר עברה דירה עם הילדים וקבוע דיון בתיק, אין מקום למתן הוראות בשלב הביניים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

באשר לכך, נציין אף מתוך האמור בהחלטת בית הדין מיום ד' בטבת תש"פ (1.1.20):

ובכן, באשר למעבר הילדים לב'; בית הדין לא נתן אישורו למהלך זה.

כך שמבחינת בית הדין, מעבר האם עם הילדים לב' היה ללא קבלת אישור בית הדין, והיא פעלה כך חרף הידיעה כי פעולה זו עלולה להקשות על הילדים בנסיעות ארוכות למוסדות החינוך ולהקשות על האב את הסדרי השהות. צעד זה נעשה רק לשם הנוחות האישית שלה כדי להיות בסמיכות למשפחתה, אף אם היא סבורה שהנוחות האישית שלה עשויה להקל על הילדים.

טרם מתן החלטה, נזכיר פרטים וגורמים רלוונטיים המצויים בתיק.

14.8.19 מיום עדכון הרווחה

האם עברה דירה לב' עם הילדים לפני כמה חודשים, התקבל עדכון הרווחה מ' מיום י"ג באב תשע"ט (14.8.19), שם נרשם בין השאר כי מאז מעבר האם לב', לפני כחודשיים (א), הסדרי השהות בין האב לקטינים אינם מתקיימים כסדרם ולעיתים אינם מתקיימים כלל.

כך שכבר אז ניתנה התראה באשר לאי קיום הסדרי השהות תקינים בין האב לילדים מאז מעבר האם עם הילדים לב'.

23.10.19 מיום תסקיר הרווחה

כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום כ"ד בתשרי תש"פ (23.10.19) באשר לתסקיר הרווחה וטענות האב להפרת הסדרי השהות על ידי האם:

ובכן, לאחר העיון והפעלת שיקול הדעת, כולל בהסכמות שהושגו, בית הדין מורה כדלהלן.

א. בית הדין מאשר את הסכמת הצדדים להתגרש ואת ויתור האישה על כתובתה בכפוף לסידור הגט.

ה. באשר למשמורת והסדרי השהות; בית הדין פונה בשנית לעו"ס מ' למתן תסקיר משלים בתוך 21 יום מהיום, אף לאור טענות הצדדים המפורטות במסגרת החלטה זו והמצב שבשטח, כולל גילאי הילדים.

[...]

ז. לאור טענות האב באשר לאי קיום הסדרי השהות על ידי האם, בית הדין הבהיר לאם כי בית הדין לא ישלים עם מצב שהחלטה בדבר הסדרי השהות או כל החלטה אחרת של בית הדין אינה מתקיימת. בית הדין הדגיש כי שאלת המשמורת תלויה בין השאר ביכולות של ההורה המשמורן (ואף במשמורת משותפת) לדאוג כי החלטות באשר להסדרי השהות עם ההורה השני יקוימו במלואן, ודי בכך בשלב זה.

התקבל עדכון שירותי הרווחה מ', מיום י"ג בחשוון תש"פ (11.11.19), שם נרשם בין השאר כי "אכן הקטינים נאלצים לנדוד בין ב' ומ', באופן שמקשה עליהם מאוד והופך את קיום הקשר שלהם עם אביהם למעמסה", ומבארת העו"ס איך זה פוגע בקשר בין הילדים לאב, ומציינת העו"ס כי מצב זה "הינו תולדה של מעבר האם לב'". עוד נרשם שם כי:

"האם מתקשה לעמוד בהשלכות האופרטיביות של המעבר לב' על הקשר עם האב". כן נרשם שם שלמרות רצונה, היא לא מצליחה לארגן את הגעת

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הקטינים באופן מסודר, ולא שומרת על שגרה יציבה להם, מה שאף מקשה על יצירת קשר קבוע וסדיר בין הקטינים לאב.

ולקראת סיכום כותבת העו"ס כי:

"לאור הקושי הרב המוטל כעת על כתפי הקטינים והפגיעה המתמשכת בקשר עם אביהם, אנו מתרשמים כי בשלב זה יש לשקול חזרת האם והקטינים למ'".

כך שלמעשה, לאחר תיאור הקושי בהסדרי השהות בין הילדים לאב בגין האם, בסיכום הדברים שם נרשם, שיש לשקול חזרת האם והקטינים למ' וכן לשקול העברת משמורת לאב ככל שלא יתייצבו הסדרי השהות.

ונזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום י"ג בחשון תש"פ (11.11.19):

בפנינו עדכון שירותי הרווחה מ' מיום י"ג בחשון תש"פ (11.11.19).

בית הדין אף עיין בהחלטתו מיום כ"ד בתשרי תש"פ (23.10.19), ועדכון זה התקבל אף לאור המבוקש שם.

ובכן, טרם מתן החלטה, ויתכן אף אימוץ מסקנות עדכון הרווחה, כולל בחינת העברת משמורת או מתן הוראות למעבר הילדים למ'; העדכון יועבר לתגובת שני ההורים, וזאת בתוך 7 ימים מהיום.

לאור תגובת הצדדים (או בהעדרה), בית הדין ישקול מתן החלטתו באשר לכך.

כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום כ"ז בחשון תש"פ (25.11.19) לאור תגובת האם שהתקבלה:

תגובת האם בהתאם להחלטת בית הדין מיום י"ג בחשון תש"פ (11.11.19) נקראה.

התגובה נתנה לעדכון שירותי הרווחה מ' מיום י"ג בחשון תש"פ (11.11.19).

בית הדין אף עיין בהחלטתו מיום כ"ד בתשרי תש"פ (23.10.19), ועדכון זה התקבל אף לאור המבוקש שם.

תגובת האב לעדכון הרווחה לא התקבלה.

בעדכון הרווחה הנ"ל נרשם בין השאר כי יש לשקול חזרת האם והקטינים למ' וכן לשקול העברת משמורת לאב ככל שלא יתייצבו הסדרי השהות.

ובכן, טרם מתן החלטה באשר לאמור בעדכון הרווחה, בית הדין קובע דיון בפני הרכב מלא, לבחינת האפשרות להורות חזרת האם והקטינים למ' וכן בחינת האפשרות של העברת המשמורת לאב.

בדיון זה תהיה נוכחת אף עו"ס הרווחה מ', והעתק החלטה זו, כולל מועד הדיון שייקבע, יועבר אף אליה.

התנהלות הדיון מיום 1.1.20 והחלטה שבעקבותיו

ואכן התקיים הדיון הנ"ל בהשתתפות עו"ס הרווחה מ', ונזכיר מתוך האמור בהחלטת בית הדין מיום ד' בטבת תש"פ (1.1.20) תוך הצגת טענות שני הצדדים:

לדיון היום הופיעו שתי עוסיו"ת הרווחה מ'.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

[...]

וזו מהות הדיון הקבוע להיום.

כיום, האם טוענת: אני גרה בב'. יש אישה שמסיעה את הילדים פעמיים בשבוע לאב, הבנות שלומדות במ' מגיעות אליו וכן שבת שניה הילדים נוסעים אליו. הייתי שמחה אם היה יותר שיתוף פעולה מצדו, **כרגע הכול באחריות שלי להביא ולהחזיר**. עברתי לב' מחמת כמה סיבות, משפחתי גרה בב', במ' היה לי קשה למצוא עבודה במ' ונסעתי לב' למצוא עבודה. אמא שלי יכולה לבוא אם אני נתקעת. שם אף גרתי בילדותי.

האב מגיב: הבנות הגדולות כמעט לא מגיעות אלי, הן מחזירות את הקטנים אך נשארות אצל חברות ומגיעות לחצי שעה. הן בגיל 16, 13. הן באות לשבת פעם בשבועיים ויש לנו תקשורת מצוינת. הן זורמות בקשר. לא יודע מה האם משדרת להן. באשר לקטנים, עד לפני חודש וחצי היה קסטרופה, כמעט לא הגיעו, ובתקופה האחרונה האם סידרה מי שייקח אותם והבנות מחזירות אותם. זה אמור להיות פעמיים בשבוע. האם בקשה בימים א, ד ולי התאים ב, ד, אך הסכמתי לנסות כבקשתה. אך ביקשתי שהבן יבוא ביום שני, אך תמיד הבן עובר ליום ראשון. נסעתי פעם אחת לב' לפגוש אותם ופגשתי אותם בגינה ציבורית, אך זה לא צורה. אף בתקופה האחרונה המצב לא סביר, הילדים צריכים לגדול אצלי חצי יום ולא לבוא לביקור של שעתיים וחצי. שוחחתי על כך עם האם, והיא אמרה לי "או אני או אתה".

כך שהאם פירטה את עילות מעברה לב' לשם קרבה למשפחתה ומציאת עבודה לה, כולל ציון העובדה ששם גרה בילדותה, והאב תיאר את הקושי בהסדרי השהות.

וכך המליצה בדיון עו"ס הרווחה:

לבקשת בית הדין, מוסיפה עו"ס הרווחה ב': יש החמצה משפחתית, ואנו חסרי אונים, יש פירוק של משפחה כפול. יש ילד שרק עם אבא, ילדות רק עם אמא, ילדים שנוסעים. שני ההורים ראויים ומגיע לילדים ליהנות משני הורים. הילדים לא נהנים מהאב בגלל המצב, וכן נפגעת ההורות של האם. על ההורה המתרחק להחזיק את ההשלכות של המעבר. המעריך המשפחתי לא מאפשר את הריחוק, יש לאם קשיים עם ההתארגנות והמעבר רק הקשה עליהם, כן נוצר ריחוק בין הבנות הגדולות לאב. יש ניצנים של ניכור הורי בין הבנות לאב. וזה הרסני. לאם קשה לראות את החלקים הטובים של האב בהורות, וקשה לה לראות ולרצות שלאב יהיה חלק משמעותי בחיי הילדים. האם הביעה בפנינו חוסר אמון באב ושאינו מטיב עם הילדים. יש קושי אופרטיבי, הבנות בתפקיד לשמור על האחים הקטנים, וזה לא טוב. אם היו גרים בסמיכות, הילדים היו יכולים להגיע ביתר קלות. הטוב ביותר עבור הילדים הוא מעבר חזרה של האם לעיר בה מתגורר האב. כיום שני ילדים לומדים בב', וארבעה ילדים במ'. אלו שגרים במ' נוסעים ובאים כל יום.

כך שהיא תיארה את הקושי הניכר בקשר של הילדים עם האב בשל מעבר האם דירה לב', וממליצה שהאם תשוב להתגורר בעירו של האב, היכן שהצדדים התגוררו קודם והיכן שלומדים מרבית הילדים.

ועוד נתאר מתוך טענות באי כוח הצדדים בדיון הנ"ל:

מגיב בא כוח האם: אכן הייתה רשות לאם לעבור לב', החלטה מיום י"ג באב תשע"ט (14.8.19). החלטה אומרת שלאור המרחק הסביר, בית הדין לא מצא מקום להתערב. מ' היא עיר לוויין של ב'. ניתן להרחיב את סופי השבוע

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ולתת רעיונות. יש לחקור את העו"ס. הגדולות הולכות לחברות. בחודשים האחרונות הקטנים מגיעים ונמצאים והכל בסדר. כאשר לבת הייתה אתמול וועדה, שהבת המיוחדת תלמד בכתה מותאמת שאין אותה במ'. אציע מעשית כי הבן [נ'] יישאר במ', והילדים יעברו ללמוד בב', ונרחיב הסדרי שהות כמו במוצאי שבת, ולינה אחת באמצע השבוע. כך שיתנו מקום יותר לאב. הילדים יגיעו לאב פעמיים בשבוע, פעם אחת עם לינה, וסופי שבוע עם מוצאי שבת. הקטנים מגיעים לאב כל שבת שניה. הבן [נ'] אצל האב ואף לאב צריכה להיות אחריות על בן זה.

מגיבה באת כוח האב: האם עברה לב' ועשתה דין לעצמה ובניגוד להחלטות בית הדין. יש בתסקיר קושי לאם בהתנהלות השוטפת ויש לבחון את טובת הילדים.

ועוד מתוך האמור שם באשר להצעת פתרון:

בית הדין הציע את הפתרון הזמני דלהלן: הילדים (מלבד [נ']) יהיו אצל האב כל סוף שבוע שני מיום ששי ועד ליום ראשון. כן פעם בשבוע עם לינה, וכן בשבוע בו הם אינם אצלו בסוף שבוע, הם יהיו אתו מיום חמישי ועד ליום ששי בצהריים, על חשבון לימודים ביום זה.

האב מתנגד להסדר זה, משום שטוען שמגיע לו שהילדים יהיו אצלו יותר, ועומד על כך שהאם תשוב לגור בסמיכות אליו במ', ואף העו"ס מביעה הסתייגות, האם הילדים יסכימו לוותר על לימודי יום ששי פעם בשבועיים.

ועוד הוסיפה העו"ס בדיון: אף לפני המעבר היה קושי של האם להחזיק את המצב.

ואולם, באשר לפן המעשי; בית הדין, בהחלטתו מיום ד' בטבת תש"פ (1.1.20), לא נתן הוראה לשינוי המצב, אלא הפנה את הסוגיה לבדיקה מקצועית נוספת, וכך נרשם שם באשר לכך:

ברם, לאחר שנהגה האם כפי שנהגה, והילדים כבר מתגוררים בב', וחלקם במוסדות חינוך שם, בית הדין סבור כי למתן הוראה להשבת הילדים ישנן השלכות שלא ניתן להתעלם מהן, כולל ההשלכות מהוראה זו על האם, שבמידה וטובתה תיפגע, עלולה אף להיפגע טובת הילדים. ברם, אין בכל האמור מניעה מלהורות כנ"ל להשבת הילדים לעיר מגוריהם המקורית, מ', ככל שכן יוחלט על ידי בית הדין בהתאם לנסיבות שייבדקו ושיתהוו.

בד בבד עם האמור, בית הדין אינו מתעלם מהמלצתה של עו"ס הרווחה מ', כי יש להשיב את הילדים למ', אזור מגורי האב ואזור מגוריהם הקודם.

ברם, בית הדין מעוניין לבחון את הסוגיה בשנית, ולקבל חוות דעת נוספת מאיש מקצוע נוסף, האם יש להורות על השבת הילדים למ', ואם לא, מהם הסדרי השהות המומלצים.

לשם כך, בית הדין מפנה את הצדדים לד"ר יעקב סגל, פסיכולוג חינוכי והתפתחותי ומטפל משפחתי מוסמך (רח' הארי 14 ירושלים, טלפון: 02-5634120, נייד: 050-6404035), לבחינת הנ"ל.

הצדדים יפנו אליו מיוזמתם לאלתר.

עלות הטיפול תחול על שני הצדדים בשווה.

מבוקש כי הפסיכולוג יבחן את המבוקש בהקדם, ומבוקש עדכון ראשוני מאת הפסיכולוג בתוך 30 יום.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ובמסגרת ההחלטה הנ"ל ניתנו הוראות אף באשר לתקופת הביניים:

באשר לתקופת הביניים, בית הדין מחליט להרחיב את הסדרי השהות בין הילדים לאב, כדלהלן:

א. הילדים (מלבד [נ']) יהיו אצל האב כל סוף שבוע שני, מיום ששי ועד ליום ראשון בבוקר.

ב. כן יהיו הילדים עם האב פעם בשבוע עם לינה, וישוּבו למוסדות החינוך למחרת היום.

ג. בנוסף, בשבוע בו הילדים אינם אצל האב בסוף שבוע, הם יהיו אֶתוּ מיום חמישי ועד ליום ששי בצהריים, על חשבון לימודים ביום ששי.

ד. בעת שהילדים יהיו עם האב, אזי הבן [נ'] יהיה עם האם.

ה. שני ההורים ימצאו זמנים בהם יוכל הבן [נ'] לפגוש את שאר האחים, בנוכחות ההורים, ולטווח זמן מוגבל, וללא לינה משותפת בבית. בית הדין רואה חשיבות בשמירת הקשר המשפחתי אף בעת המוגנות, תחת פיקוח ההורים ולזמן מוגבל בלי לינה, כאמור.

ו. האחריות להגעת הילדים אל האב, מוטלת על האם.

אם האמא לא תעמוד בהסדרים אלו, בית הדין ישקול להורות מיידית על השבת הילדים למ' בשל פגיעה בטובת הילדים בקשר שלהם עם האב, ולאור החו"ד המקצועית שכבר התקבלה על ידי גורמי הרווחה.

לאחר קבלת דו"ח הפסיכולוג, בית הדין ישקול צעדיו לאור מה שייאמר בחוות דעתו ולאור החומר שבתיק, כולל דו"חות הרווחה מיום י"ג בחשון תש"פ (11.11.19) ומיום י"ג באב תשע"ט (14.8.19) (זהו המועד שנקוב על גבי הדו"ח).

העתק החלטה זו יועבר אף לשירותי הרווחה מ' ואף לעו"ס הרווחה.

עד כאן מתוך ההחלטה הנ"ל.

חוות דעת ד"ר יעקב סגל

ואכן, לאור המבוקש בהחלטה הנ"ל, התקבלה **חו"ד הפסיכולוג ד"ר יעקב** מיום 27.1.20, המתאר את המצב בין הצדדים ואת מצב הקשר עם הילדים לאור מרחק המגורים, ובסעיף א לחוות דעתו **המליץ כי שני הורים יתגוררו באותה עיר**, ומכיוון שעד היום גרו במ' ורוב הילדים שם לומדים, המליץ כי שני ההורים יתגוררו במ', כולל העובדה כי הבת [י'] אמורה להתחיל כתה א בשנה הבאה ויכולה לחזור וללמוד במ'. כן רשם שגם הבן [מ'], שעבר השנה ללמוד בכתה ג בב', יכול לחזור וללמוד במ' כפי שלמד עד השנה הנוכחית. כן המליץ על הסדרי השהות בין ההורים לאחר מעבר האם עם הילדים חזרה למ', כולל המלצה להפרדת הילדים מהבן [נ'] בהסדר השהות כפי המלצת הרווחה. אך כן המליץ כי שלא בשעות השינה, הבן [נ'] כן ייפגש עם יתר בני המשפחה. כן המליץ על הדרכה הורית לשני ההורים, מעקב טיפולי לילדים והמשך מעקב גורמי הרווחה.

תגובות שני ההורים

המלצות ד"ר סגל הופנו לתגובת שני הורים, ותגובתם התקבלה לתיק.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

בפנינו תגובת האב, המבקש לאמץ את חו"ד ד"ר סגל, ומזכיר כי אף עו"ס הרווחה מ' חתרה למתווה דומה. ומבאר את בקשתו, אף שמעלה חשש באשר למימוש בפועל של המלצות המומחים, ומזכיר החלטות באשר להסדרי שהות שלטענתו לא קוימו. מבקש כי המלצות המומחים ימומשו לא יאוחר מחג פסח שנה זו. כן מבקש אימוץ חו"ד ד"ר סגל באשר להסדרי שהות.

כן בפנינו תגובת האם, הטוענת שהמומחה לא בדק את השפעת המלצתו על הילדים, או על מצבה הרגשי של האם, על פרנסתה ועל כך שכל משפחת האם מתגוררים בב' ויוכלו לסייע לה לגדל את הילדים. לטענתה, היא תיאלץ "לשרוד" במ'. כן טוענת שלא נבדקה ההתעללות לטענתה שסבל הבן [מ'] בבית הספר במ'. כן טוענת שבמ' אין מוסד חינוכי המתאים לבת הלוקה בתסמונת דאון ואף אין שירותי קהילה שהיא זקוקה להם. כן טוענת שהאב לא יוכל לקלח את הבת הנ"ל כשהיא תהיה עמו. טוענת שהמומחה רק החליט על פי דו"ח הרווחה. כן טוענת שמקובל הוא שהאם עוברת דירה לאחר הגירושין. טוענת שהאב מנסה להקשות על חי האם. למעשה מבקשת לדחות את המלצות הפסיכולוג ד"ר סגל.

דיון והכרעה

למעשה, התקבלו שתי חוות דעת מקצועיות הממליצות כי הילדים יושבו למקום מגוריהם הקודם בעיר מ'; מאת עו"ס הרווחה מ' המטפלת בתיק זה (כולל המלצתה בדיון בפני בית הדין), ומאת הפסיכולוג שמונה על ידי בית הדין ד"ר יעקב סגל. שתי חוות הדעת הינן נחרצות (לפחות זו שהובעה על ידי העו"ס בדיון בפני בית הדין והמלצת הפסיכולוג), וניתנה לצדדים אפשרות תגובה להמלצות שלהן; עו"ס הרווחה הופיעה בפני בית הדין, וכן נתנה אפשרות לצדדים להגיב לחו"ד הפסיכולוג.

האב מסכים להמלצות אלו, אך האם מתנגדת להן בכמה טענות האמורות מעלה.

נראה כי טענות האם אודות ריחוקה ממגורי משפחתה בב' או חששה שלא תשיג מקום עבודה בב', מתגמדות מול צורכי הילדים לשוב למקום אליו הם התרגלו. צורך הילדים ללמוד במוסדות הסמוכים למקום מגוריהם ובצורך האקוטי שלהם לגור בסמיכות לשני הוריהם.

טענות האם כי הבן [מ'] סבל במסגרת בית הספר במ', עשויה להיות מטופלת בתוך כתלי בית הספר, ולא נמצאה הצדקה בטענה זה לשלילת השבת כל ילדי משפחה לעירם המקורית מ'.

מעל כל זאת נזכיר, כי האם העתיקה את מגורי הילדים ממ' לב' באופן חד צדדי, כולל הכנסת חלק מהילדים למוסדות חינוך שם, ללא הסכמת האב וללא קבלת רשות בית הדין לכך.

לאור כל האמור ולאחר הפעלת שיקול הדעת במכלול נסיבות התיק, בית הדין סבור כי טובת הילדים שלא להיטלטל למוסדות חינוך מרוחקים, כולל טובת הילדים להיות בקשר טוב וקרוב עם אביהם, גוברת על שיקולי האם למעבר לב', שיקולים שנסובים בעיקר סביב טובתה האישית להיות בסמיכות להוריה ומשפחתה או מציאת עבודה שם (אף שגם בכך קיימת טובת לילדים בדרך עקיפה), וסבור כי טובת הילדים הישירה עדיפה.

לכך נצרך אף את מה שעלה בחודשים האחרונים והמשתקף אף מדוחות גורמי הרווחה, כי ריחוק הילדים ממ', הרחיק אותם מהאב, והסדרי השהות לא נשמרו בינם לבין האב בשל המרחק הרב יחסית עבורם ובגין התנהלות האם.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

באשר לטענות האם; בית הדין סמוך ובטוח כי אף בעיר גדולה כמו מ' קיימים מוסדות חינוך לבנות הלוקות בתסמונת דאון, ומתקשה לקבל את טענות האם באשר לבת [ב'], שבמ' אין מוסד חינוכי המתאים לבת זו הלוקה בתסמונת דאון ושאינן שם שירותי קהילה שהיא זקוקה להם. אף טענת האם כי לא יהיה מי שיקלח את הבת [ב'] כשהיא תשהה בבית האב, נצפית כטענה שקל להתגבר עליה בדרך זו או אחרת, ככל שהיא אכן לא מסוגלת לטפל בגופה בכוחות עצמה.

לאור כל האמור, ולאחר הפעלת שיקול הדעת במכלול נסיבות התיק, בית הדין מחליט לאמץ את שתי חוות הדעת המקצועיות שבתיק, ולהורות על השבת ילדי הצדדים למגורים בעיר מ'.

מסקנה

עד לחג פסח שנה זו, ילדי הצדדים יושבו למגורים בעיר מ', והאם תחל להתארגן לאלתר לשם מעבר זה, ככל שהיא מעוניינת לעבור אף היא דירה עם הילדים לשם.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום כ"ד בשבט התש"פ (19/02/2020).

הרב יעקב מ' שטיינהויז

הרב מאיר קאהן

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה